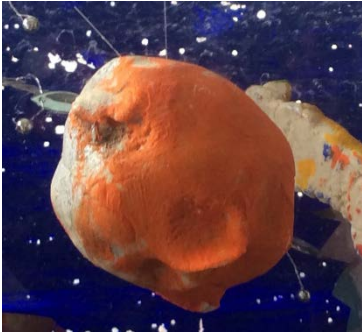

MILJÖSAGAN SOM RÄDDAR FISKARNA

Mitt ute i vattnet simmade, som varje dag, Guldfisken Erika omkring. Hon brukade simma en runda varje morgon innan alla andra vaknade, hon tyckte om att simma runt och lyssna på tystnaden. Rätt som det var tog det bara stopp och Erika fick lite svårt för att andas. Hon blev både rädd och förvånad. Hon hade simmat rakt in i en bit plast som flöt runt i vattnet.

-Nej, nu får det vara nog! Sa Erika för sig själv, så här kan vi inte ha det. Erika backade försiktigt ut ifrån plasten, det här är ju livsfarligt!

Erika bestämde sig för att simma och hämta sin kompis Blixten, han är en stor grön Rocka som är världens snällaste. Blixten var uppe och tränade redan när Erika kom simmandes i väldans fart.

- Blixten, Blixten, ropade Erika från långt håll när hon såg att Blixten var vaken, du måste hjälpa mig, nu får det vara nog!

Erika var upprörd och lite rädd när hon kom till Blixten och han blev genast orolig.

- Vad är det som har hänt? Undrade han. Du ser helt arg och jätterädd ut.
- Jag simmade in i nåt genomskinligt och livsfarligt mitt ute i havet! Så kan vi väl inte ha det? Det gick knappt att se och knappt att andas igenom. Jätteläskigt!
- Oj, så kan vi inte ha det. Ska jag hjälpa dig att ta bort det?
- Ja det vore ju jättebra, men vart ska vi lägga det? Undrade Erika.
- Vi kan ta det till Mikael, han vet säkert vad det är och vad man ska göra med det.

Mikael var Erikas och Blixstens kompis, han var en Bläckfisk och var en superbra kompis och gärna hjälpte till med än det ena än det andra. Mikael höll på med sin morgonyoga när Erika och Blixten kom förbi.

-Nämen vilken trevlig överraskning att ni kommer och hälsar på, sa Mikael, när Erika och Blixten kom förbi.

Erika och Blixten hade simmat förbi platsen där Erika simmat in i plasten och tagit med den till Mikael.

- Vi har en undran, började Blixten, Erika har simmat in i något jättekonstigt... det hör inte hemma i havet och vi undrar vad vi ska göra med det?

- Oj, det där är skräp, sa Mikael allvarligt, det är jättefarligt och verkligen inte bra alls. Vart hittade ni det där?
- Det flöt runt i vattnet när jag var ute och simmade i morses, sa Erika. Jag blev superrädd!
- Det där måste bort ifrån vår miljö. Vi måste kolla så det inte finns fler saker och skräp i vattnet.
- Men hur får vi stopp på det då? Så det inte kommer mera? Undrade Mikael.
- Ja, det får vi fråga min gamla kompis Blinka som bor i Örebro. Hon är jättegammal och vet en herrans massa.
- Kom, så sticker vi iväg med en gång, sa Mikael.

Och så började de tre vännerna simma mot Örebro och den kloka gamla bläckfisken Blinka.

Efter ett tag mötte de en trasslig härva som det var fullt av växter och skräp i... det satt till och med fast gamla rostiga plåtburkar och plastflaskor.

- Det där är ett gammalt fiskenät som människorna tappat eller slängt i vattnet, förklarade Mikael, det kallas för spöknät!
- Fy, sa Erika, jag tycker det är otäckt och läskigt! Jag vill inte ha sånt i min miljö.

När de äntligen kom fram till Örebro, var vännerna trötta, det hade varit en lång resa och många nya saker att lära sig på vägen. Blinka blev väldigt glad över att få besök av både gamla och nya vänner, hon gav de tre trötta vännerna både att äta och dricka innan de berättade varför de kommit hela vägen hem till henne.

Mikael började förklara att det var dags att göra något åt allt skräp som flöt runt i vattnet, det började bli farligt för djuren att simma omkring. Han berättade om Erikas simtur på morgonen som kunde slutat väldigt illa.

Erika förklarade för Blinka att hon blivit så hemskt rädd och att hon genast gett sig av till Blixten för att be om råd. Blixten visste att bläckfiskar var kloka djur och de hade tillsammans sökt upp Mikael, som i sin tur visste att Blinka var klok och säkert visste hur de skulle göra.

Blinka satt länge och funderade och gungade i sin gungstol, hon mumlade lite och viftade med tre av de åtta långa skrynkliga armarna... Erika, Mikael och Blixten vågade inte störa och satt alldeles tysta medans Blinka tänkte och hummade.

Till slut tittade Blinka på de tre vännerna och sa allvarligt.

- Vi måste meddela människorna om att de gör fel, vi måste tala om vad vi tycker, de kanske inte vet om hur det blir för oss här nere i vattnet. Därför behöver vi få fram ett meddelande. Vet ni hur?

- Näe, sa de tre vännerna osäkert, hur ska vi kunna meddela människorna?
- Jo, så här måste vi nog göra, sa Blinka. De tre vännerna lutade sig fram mot Blinka för att inte missa ett endaste ord som hon nu skulle säga. Blinka förklarade;
- Det finns ett flygplan, som kan förvandla sig och han kan tala alla djurens språk, han kan även flyga högt upp i luften. Han heter Jake och bor i ett hus i Sverige i en stad med väldigt många flygplan. Får ni tag på honom så kan han flyga över hela världen med ett meddelade från oss till människorna.
- Hur hittar vi Jake då? Frågade Blixten. Vi vet ju inte vart han är och vi kan ju inte ta oss upp på land.
- Men Jag känner ju Glittra, utropade Erika, hon är min kompis och hon är en fiskmå! Hon kan ju hitta Jake.

Vilken bra ide, tyckte Blinka och de andra. Efter att Mikael, Erika och Blixten vilat sig hos Blinka gav de sig av mot platsen där Erika visste att Glittra fanns.

När de fann Glittra ville hon gärna hjälpa till, det tog inte alls lång stund innan Glittra hittat Jake och han for snabbt upp i luften med ett långt tyg bakom sig där meddelandet stod från djuren i havet.

**DJUREN SÄGER STOPP!
INTE SKRÄPA NER I HAVET!
RÄDDA VÅR MILJÖ!**

På marken stod en flicka och en pojke, Elsa och Olof, och tittade upp i himlen efter något som lät. De fick syn på Jake och hans meddelande högt uppe i luften. De läste meddelandet och rusade hem till sina föräldrar och berättade vad de sett. Föräldrarna ringer genast till TV-stationen som kommer ut med en TV-kamera och filmar Jake med hans meddelande. Jake blir en kändis och syns på nyheterna, och det viktiga meddelandet sprids över hela världen!

